

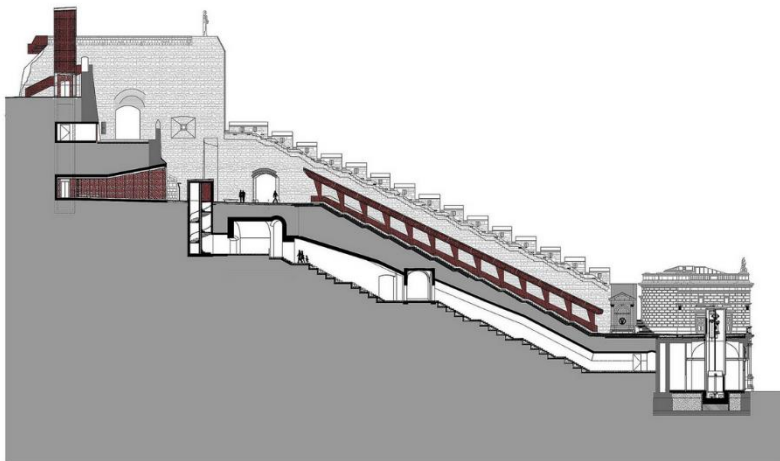
Pályorientációs nap

12.B

A pályorientációs napon a Várkert Bazárba látogattunk el kihasználva egy szép napsütéses októberi délutánt.

Az építészet és a nagyszabású project megvalósulásának és jelenleg is folyó munkáinak a megfigyelése volt a cél.

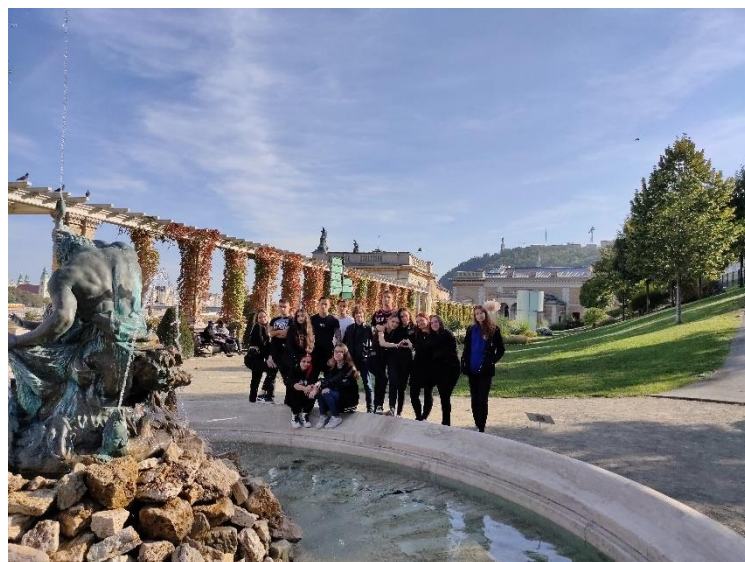
Bejártuk a déli kortinafal lépcsőit, amelyet a metszeten is láthatunk. Izgalmas pincerendszerre bukkantunk a lefelé vezető út során, ahol felmerült a „Milyen jó borospince lehetne itt borkóstolóval!” ötlet, amely máris a sommelier szakma és a hozzá kapcsolódó vendéglátás felé terelte a beszélgetést.

A mélygarázsról olvasottak alapján megtudtuk, hogy a földmunkák során eddig ismeretlen törökkori település maradványaira is bukkantak és meglepően sok törökkori fémtárgyat, lábasokat, bicskát, lefolyó elemeket és különféle eszközöket találtak.

Itt bekapcsolódott a régészet is a sétánkba, mint szakma.

A Lépcsőpavilon meghódítása közben rácsodálkoztunk a dunai kilátásra és a mesés szép díszítésű homlokzatra.

Az itt látható szoborkompozíció (nem az osztály 😊) valószínűleg az 1831-ben megjelent, jól ismert Andersen mesére, a Kis Hableány történetére vezethető vissza: Triton számon kéri Ámort, a szerelem istenét, amiért legkisebb sellő lánya egy emberbe szeretett bele. A lány hiába vállalta még a szenvedést is szerelméért, végül mégis meg kellett halnia. A Triton-kutat egyetlen fénykép alapján tervezte újra S. Hegyi Béla szobrászművész.

Így becsempésztük a túránkba a művészetet és az irodalmat.